

דף צה

קס. א. האם לחם הפנים נפסל בשעת מסעות ישראל במדבר?

ב. האם יש סילוק מסעות בלילה?

ג. האם זבים ומצורעים משולחים חוץ למחיצתם – (מחנה לוי / ישראל) בשעת סילוק מסעות?

א. מסקנת הסוגיא כדברי רבין שבזמן שהלחם מסודר על השלחן – אינו נפסל במסע (לחם פנים לפני תמיד).

ואם מסולק – נפסל (כאשר יחנו כן יסעו – מה בחניתו נפסל ביוצא, אף בנסיעתו. וכיון שלא היו שם

קלעים – הרי זה 'יוצא').

ורב דימי אמר: במסודר – אינו נפסל, ובמסולק – מחלוקת ר' יוחנן ור' יהושע בן לוי. והקשו על כך מן הברייתא.

לענין שאר קדשים, הכשרם ואכילתם בשעת סילוק מסעות – ע' בובחים סא; קטז.

ב. אביי הוכיח מן הברייתא שיש סילוק מסעות בלילה, ואם נעלה הענין בלילה, היו נוסעים מיד ולא היו

ממתינים לבוקר.

ג. דין שילוח זבים ומצורעים חוץ למחיצתם בעת המסע, תלוהו בגמרא במחלוקת רבי אליעזר וחכמים; לדעת

ר"א בכל מצב שאין נוהג דין שילוח טמא-מת – כגון במסע שאין שם עזרה, וכן בפסח הבא בטומאה –

אין נוהג שילוח זב ומצורע. ולחכמים נוהג דין זה אף במצב כזה.

דפים צה – צו

קסא. א. היכן לשו וערכו ואפו את המנחות לסוגיהן, ומדוע?

ב. האם הכנת המנחה דוחה את השבת?

ג. מהו פירוש דברי דוד לכהן נוב והוא דרך חל ואף כי היום יקדש בכלי?

ד. מהן מידותיהן של שתי הלחם ולחם הפנים?

ה. עד איזה גובה שלחן מקדש את הניתן עליו?

א. בשתי הלחם ולחם הפנים, נחלקו תנאים האם לישתם ועריכתם בחוץ ואפייתם בפנים (תנא קמא), או כל

מעשיהם (הנעשים בכלי, כלישה ועריכה) בפנים (ר' יהודה), או כשר לאפותם הן בעזרה הן מחוצה לה (ר' שמעון).

בתורת כהנים (יה) הובאה דעת ת"ק לחלק בין לחם הפנים שלישתם ועריכתם בפנים, לשתי

הלחם בחוץ. ולא הובאה דעת ת"ק דידן (מובא ב'פה עינים').

ונחלקו בשאלה האם מדת יבש (- העשרון וכד') נתקדשה ומתקדש מה שבתוכה, הלכך צריך להיות

בפנים, או לא נתקדשה. וכן נחלקו (ר' יהודה ור' שמעון) האם תגור מְקַדֵּשׁ אם לאו [ומחלוקתם בגמרא

שקבלו מרבותיהם, ולא בדרשת הכתובים].

הרמב"ם פסק כתנא קמא שלישתם ועריכתם בחוץ ואפייתם בפנים, ומאידך פסק שמידות יבש

נתקדשו. אמנם נראה שאם רצה – יכול ללוש בפנים לכל הדעות (ליקוטי הלכות).

מנחת חביתין ושאר כל המנחות – לישתן ועריכתן בפנים (ולמדו מהשוואת הכתוב ביחזקאל אפיית

המנחות עם בישול חטאת ואשם. והוא הדין ללישה ועריכה, היות שנמדד השמן בלוג וכלי הלח מקדשים,

לכן נעשות בכלי קדש, משא"כ שתי הלחם ולחה"פ שלא היה בהן שמן והיו נעשות בכלי יבש בלבד. תוס'

ורי"ד).